

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 211/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/07, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/07.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „Sťažovateľ podal dôvodnú žalobu proti vyšetrovateľom a prokurátorom v Trnave pod sp. zn.: 18 C/4/2007 dňa 12. 01. 2007, ktorí boli nečinní od februára 1999 v trestnej veci OUJP-194/OEK-TT-1999, 2 Pv 221/03, 2 KPt 284/03, a v nečinnosti pokračujú aj po rozsudku Európskeho súdu č. 57678/00...

Zákonná sudkyňa JUDr. Z., napriek práva na oslobodenie od súdnych poplatkov, žalobcu protizákonným rozhodnutím NEOSLOBODILA žalobcu – sťažovateľa od poplatkov, teda naväzuje na protizákonnú činnosť orgánov činných v trestnom konaní.

Sťažovateľ má byť oslobodený od poplatkov aj vtedy, keby vlastnil celý svet, ZO ZÁKONA o poplatkoch § 4 ods. 1 písm. i) a j) ods. 2 písm. i) !!!!!!! zákona č. 71/1992 Zb. Zákonná sudkyňa nepozná zákony a úmyselne spôsobuje obštrukcie, ktoré sú opäť protizákonné, protiústavné a proti medzinárodným dohovorom. Je nespôsobilá na VÝKON SÚDNICTVA...

Sťažnosti na zbytočné prietahy neboli vybavené.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol tento petít:

„II.A. Okresný súd v Trnave porušuje základné práva D. B. v konaní 18 C/4/2007 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.B. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 10.000 Eur x 4 (pre opakované delikty, keď tento súd nerešpektuje Nálezy ÚS SR III. ÚS 129/06, III. ÚS 141/06 a I. ÚS 248/06, spôsobom, že napriek príkazu konať – NEKONÁ !!!!!) sumu 40.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Trnave konať bez ďalších prietahov a bezodkladne, inak mu hrozí v prípade nerešpektovania sankcia vo výške dvojnásobku satisfakcie, termín zakončenia veci 18 C/4/2007 do 3 mesiacov od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 18 C/4/2007-131 zo dňa 09. 06. 2008 ako protizákonné.

II.E. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť trovy zastupujúceho advokáta v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu ÚS SR.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu vo veci sp. zn. 18 C 4/07, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy a porušené ním označené práva. Konkrétne ide o súdny spor na ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu, v ktorom sťažovateľ žaluje 15 žalovaných, ktorý sa začal návrhom doručeným okresnému súdu 12. januára 2007. Podľa zistení ústavného súdu sťažovateľ v minulosti namietal na ústavnom súde porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 18 C 4/07. Ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 123/08 z 10. apríla 2008 tak, že túto odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj z dôvodu neprípustnosti. Ústavný súd v konaní sp. zn. I. ÚS 123/08 skúmal obdobie odo dňa podania návrhu, teda od 12. januára 2007, do 1. apríla 2008. V súvislosti s týmto obdobím ústavný súd uviedol, že *„Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným súdom (necelých 15 mesiacov) spolu s charakterom veci (návrh na ochranu osobnosti) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 18 C 4/07 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietahmi.*

Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom (necelých 15 mesiacov) a charakter sporu nepovažoval ústavný súd postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom na vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“.

Z príloh sťažnosti, ako aj dopytom na okresný súd ústavný súd zistil, že okresný súd potom, ako vyzval sťažovateľa výzvou zo 16. augusta 2007 na zaplatenie súdneho poplatku a výzvou z 10. októbra 2007 na doplatenie súdneho poplatku a ako sťažovateľ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, zaslal sťažovateľovi trikrát tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobných pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov“ s výzvou na jeho vyplnenie a potvrdenie príslušným úradom. Keďže sťažovateľ ani po doručení tretej výzvy riadne vyplnené a najmä príslušným úradom potvrdené tlačivo o osobných, majetkových a zárobných pomeroch súdu nezaslal, okresný súd uznesením č. k. 18 C 4/2007-131 z 9. júna 2008 sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Sťažovateľ podal proti označenému uzneseniu okresného súdu odvolanie, pričom spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní 12. marca 2009. Vec je na krajskom súde vedená pod sp. zn. 23 Co 99/09. Krajský súd o odvolaní sťažovateľa ku dnešnému dňu nerozhodol.

Dňa 15. januára 2009 podal sťažovateľ sťažnosť pre prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

V súvislosti s uvedeným považuje ústavný súd v prvom rade za potrebné uviesť, že súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou EŠLP, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia o sťažnosti č. 16970/05 vo veci sťažovateľa M. M. proti Slovenskej republike.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v konaní už nemohlo dochádzať (a to aj napriek tomu, že vo veci nebolo ešte právoplatne rozhodnuté), je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovateľ namietol nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou zo 4. apríla 2009, ktorá bola podaná na poštovú prepravu 4. apríla 2009, teda v čase, keď sa sťažovateľova právna vec o ochranu osobnosti nachádzala v dôsledku odvolania sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 18 C 4/2007-131 z 9. júna 2008 na krajskom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009